

Sébastien Faure

Auguste Louis Sébastien Faure (Saint-Etienne, 6 januari 1858 - Royan, 14 juli 1942) was een anarchist, vrijdenker en activist uit Frankrijk die zich o.a. bezig hield met secularisme. Binnen de anarchistische beweging was hij een voorvechter van het [anarchisme zonder adjectieven](#) of de anarchistische synthése.[1][2]

Sébastien Faure

Biografie

Sébastien Faure kwam uit een katholieke familie uit de middenklasse in Saint-Etienne, nabij Lyon in Frankrijk. Hij genoot een 'goede' opvoeding, liep school bij de Jezuïeten en was voorbestemd om priester te worden. Maar na de vroege dood van zijn vader kwam hij in verzekeringszaken terecht. En na zijn militaire dienst belandde hij voor een jaar in Engeland. Daarna trad hij in het huwelijk en verhuisde hij naar Bordeaux. Spoedig verloor hij zijn religieus geloof en hij werd socialist. In 1885 deed hij in de Gironde mee aan de verkiezingen als kandidaat van de marxistische *Parti Ouvrier*.

Krantenkop *Ce qu'il faut dire*, 2 april 1916 (anarchistische krant)

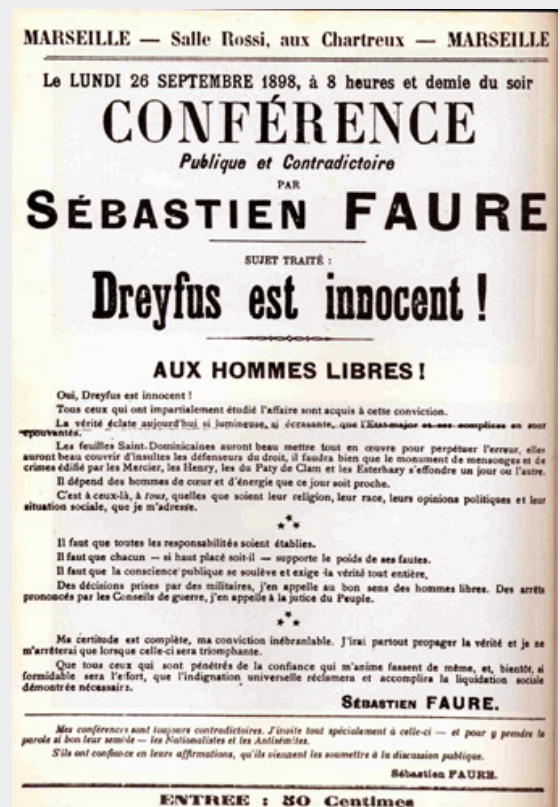
Maar onder invloed van [Peter Kropotkin](#), [Élisee Reclus](#) en Joseph Tortelier evolueerden zijn ideeën richting anarchisme en in 1888 brak hij met de *Parti Ouvrier*. Hij vestigde zich in Parijs en voor de rest van zijn leven zou hij een overtuigde propagandist van het anarchisme worden. Faure scheidde van zijn vrouw (al zou hij zich jaren later terug met haar verzoenen) en werd een actieve spreker en schrijver die zijn volledige inkomen verdiende met het geven van lezingen in heel het land. Hij was niet direct een originele denker maar hij wist heel goed de ideeën van anderen te vertolken en te populariseren. Binnen de anarchistische beweging was hij trouwens een eerder gematigd figuur die met zijn eclectische aanpak alle stromingen binnen dit anarchisme trachtte tot eenheid te brengen. Zo liet hij zich

eind jaren negentig niet onmiddellijk overtuigen door de anarcho-syndicalistische standpunten al was hij wel als anarchist actief in de syndicaten. Zo was hij ook geen overtuigd individualist maar tegelijkertijd wist hij het individualisme toch naar waarde in te schatten. En hij was geen voorstander van gewelddadige actiemiddelen terwijl hij wel sympathie koesterde voor hen die dat propageerden. Faure was geen anarchist van de daad, maar desalniettemin werden zijn bezigheden door de overheid nauwgezet gevolgd, wat geregeld resulteerde in arrestatie en kortstondige opsluiting.

In aanvang werkte hij nauw samen met de bekende anarchiste [Louise Michel](#), maar spoedig trad hij autonoom op. Zodoende werd hij zelf een van de bekende anarchisten in het land. Hij werkte bovendien mee aan de uitgave van verschillende libertaire bladen, bijvoorbeeld in 1895 gaf hij samen met Louise Michel het weekblad *Le Libertaire* uit, dat bleef verschijnen tot in 1914. In 1899 werd *Le Libertaire* een tijdschrift vervangen door het dagblad *Journal du Peuple* en Faure engageerde zich in die dagen ook in de Dreyfus-beweging.

Verder gaf hij in 1901-1902 in Lyon het dagblad *Le Quotidien* uit. Vanaf 1903 was hij actief in de beweging voor geboortecontrolle en vanaf 1904 tot in 1917 zat hij achter de libertaire school *La Ruche* (de bijenkorf) te Rambouillet (nabij Parijs). Sébastien Faure was een gematigde tegenstander van de Eerste Wereldoorlog en het militarisme dat daarmee gepaard ging. Zo gaf hij eind 1914 het manifest *Vers la Paix* uit en van april 1916 tot december 1917 het linkse weekblad *Ce qu'il faut dire*. En na de oorlog vond onder zijn impuls *Le Libertaire* een nieuw leven (de heruitgave van het blad bleef verschijnen tot in 1939).

In 1921 werd hij de voorman van de anarchistische kritiek op de communistische dictatuur in de Sovjet-Unie en in januari 1922 ging hij van start met het maandblad *La Revue Anarchiste*, het belangrijkste anarchistische tijdschrift van Frankrijk tijdens het interbellum[4]. In de jaren twintig verzette hij zich tegen het sektarisme binnen de linkse kringen van die dagen en hij ging pleiten voor wat hij de 'anarchistische synthese' noemde: een libertaire bundeling van [individualisme](#), [anarcho-communisme](#) en [anarcho-syndicalisme](#). Faure stond in 1928 mee aan de wieg van de nationale

Pamflet voor bijeenkomst over de Deryfus-affaire

Klaslokaal met leerlingen van de *La Ruche*-school

Association des Federalistes Anarchistes en hij startte met het blad *La Voix Libertaire* dat zoals vermeld tot in 1939 bleef verschijnen.

In de jaren dertig was de oude Faure actief in de vredesbeweging en in 1940 trok hij zich terug in Royan nabij Bordeaux waar hij twee jaar later, op vierentachtigjarige leeftijd, het leven liet.

Teksten

- [Twaalf bewijzen voor het niet bestaan van God](#), 1908
- [De misdaden van God](#), 1923
- [De krachten van de revolutie](#), 1921 (fragment)

Voetnoten

- [1] Gay, Kathlyn (1999). *Encyclopedia of Political Anarchy*. Santa Barbara: ABC-CLIO. p. 73. ISBN 0-87436-982-7.
- [2] "[Especifismo and Synthesis/ Synthesism](#)" by Felipe Corrêa
- [3] Bron: Jan Pelleringsfonds:
<http://janpelleringsfonds.be/Geschiedenis/biografieen/Belgen/pubwww/FAURE%20Sebastien.html>
- [4] De periode tussen de Eerste en de Tweede Wereldoorlog

From:

<http://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://www.anarchisme.nl/namespace/sebastien_faure

Last update: **17/03/20 22:56**